Tilläggsinformation (1)

Attentat mot kända politiker är fruktansvärda
Attentat mot engagerade lokalpolitiker är icke-händelser

Max Hobstig var en hårt arbetande lokalpolitiker. Under tiden som ledamot i Skarpnäcks stadsdelsnämnd i Stockholm stad kunde hans arbetsvecka sträcka sig upp till 100 timmar. Vi var många som imponerades, men också förfärades över den arbetsbörda han tog på sig. Även sedan han hoppat av från sitt nämnduppdrag jobbade han stenhårt för sin lokala kd-förening. Det handlade nästan alltid om lokala frågor som berörde medborgarna i området. Barn och ungdom, missbrukare, psykiskt sjuka, dubbeldiagnoser och uteliggare var de grupper som alltid hade Max öra.

I tidningarna har vi kunnat läsa om politiker som utsatts för olika attentat. Grupper som inte gillat deras åsikter och svarat med våld. Den 19 mars 2000 utsattes kommunalrådet Lars Erik Johnson (s) i Linköping för mordbrand. Trots att ingen greps för brottet fick händelsen stort genomslag i media. Många politiska kollegor förfasade sig och sände sina tankar till kommunalrådet.

Under december månad 1999 mordhotades kommunalråden Berndt Svensson (s) och Stig Davidson (c) i Nybro samt kommunalrådet Björn Fries (s) i Karlskrona för deras uttalanden mot nazism och främlingsfientlighet. Tre unga nazister dömdes till fängelse. Även dessa händelser, där inget våld förekom, fick stort utrymme i media, och politikerna fick medkännade och sympatier.

I juni 2003 försökte några gärningsmän skjuta ihjäl Max Hobstig med ett hagelgevär i hans hem i Bagarmossen. Cirka två månader tidigare hade han slagit larm till polis, socialtjänst och före detta kollegor i stadsdelsnämnden. Larmet gick ut på att en våldsbenägen person som är närstående till en före detta politisk kollega till Max Hobstig i stadsdelsnämnden utgjorde ett hot för flera personer i området.

Eftersom Max börjat granska några av politikerns angrepp på personer som hon pekat ut som olämpliga föräldrar misstänkte Max att hans granskning skulle kunna aktivera den våldsbenägna personen. Den lokala veckotidningen som delas ut gratis i området skrev en artikel om mordförsöket. Att en av Stockholms mest engagerade, och lokalt mest kända politiker utsätts för mordförsök borde ju vara en förstasidesnyhet över hela riket. Men icke. Inte ett ord i någon annan tidning är den lilla lokaltidningen. Och från politiskt håll var det tyst som i graven.

Max Hobstig som ägnar en stor del av sitt liv för att hjälpa andra och visa att de inte står ensamma i sin nöd - upptäckte nu: Trots allt han givit av sig sin tid och sitt engagemang till samhället, var inte samhället beredd att ge någonting tillbaka. Polisen förhörde inte ens den misstänkte hagelgevärsskytten. Politikerna la ner alla försök att utreda de kopplingar som faktiskt fanns mellan en politiker i nämnden och de händelser som ledde fram till mordförsöket på Max Hobstig. Förutom en partikamrat, brydde sig ingen av Max före detta politiska kollegor i stadsdelsnämnden om att kontakta honom, och fråga hur han mådde.

Men när Max Hobstig kontaktade en av politikerna undanbad denne man sig alla kontakter med Max. Trots att de två hade jobbat mycket tillsammans under Max tid i nämnden. Max Hobstig hade dessutom försvarat denne politiker när han utsatts för hårda angrepp från medborgare och den politiska oppositionen.

Mordförsöket på Max Hobstig var inte bara en icke-händelse
Max Hobstig var också en icke-person

Anders Mörvelin
Skribent, Publicist
Den 15 mars 2004

Telefon 070 – 44 333 99
E-post piratposten@gmail.com
Blogg http://sniffaren.blogspot.com

Tilläggsinformation (2)

Jag har dåligt samvete
För ett tag sedan lade en kristdemokratisk politiker vid namn Max Hobstig in en kommenter som handlade om något som han råkat ut för. Nämligen ett regelrätt mordförsök. Jag känner inte Max Hobstig. Därför raderade jag kommentaren. Ärligt talat kändes det rättshaveristiskt det hela.

Max Hobstig som var en lokal kristdemokratisk politiker bosatt i Bagarmossen utsattes för ett mordförsök efter att ha agerat mot en miljöpartistisk lokalpolitiker som låg i konflikt med en kvinna som upplevde sig vara trakasserad. Han har sina teorier om vem som ligger bakom detta mordförsök och varför. Polisen ser också sambandet tydligt men saknar teknisk bevisning för en fällande dom. Just nu lever han med skyddad identitet. Ni får själva avgöra, men jag kände idag när det var ytterligare en artikel i den lokala tidningen Mitt i Söderort att jag åtminstone måste nämna det här. Det är oacceptabelt att hot och mordförsök tystar demokratiskt utövande människor. I Malmö råkade för en tid sedan Ilmar Reepalus ut för ett attentat. Det är också oacceptabelt. Det här är precis samma sak. Men tystnaden är obegriplig, som Max själv säger.

Med de här raderna hoppas jag också att kristdemokraterna som är hans kolleger går in med ett större stöd till Max och hans hustru. Artikeln idag är ett rop på hjälp från en människa som känner sig övergiven.

Jag frångår nu alltså min princip att det aldrig är ok att hänga ut människor med personuppgifter och länkar därför till Max egna hemsida och länk till berättelsen finns på sidan under 'livsfarlig ledning'. En berättelse som i sig redan är offentliggjord via Mitt i Söderort. Ni får avgöra själva.

Louise Persson
Den 1 juni 2005
Frihetspropaganda

Telefon
070 – 44 333 99

E-post
piratposten@gmail.com

Blogg
http://sniffaren.blogspot.com

Tilläggsinformation (3)

Max Hobstig, den (fd) kristdemokratiska politikern jag tidigare nämnt berättar rent fasansfulla detaljer om maktmissbruk och illasinnat beteende. Det är som Kafka come alive. Ibland överträffar verkligheten dikten. Jag känner mig helt förstummad inför vad en del maktfullkomliga personer i en liten statsdelsnämnd i Stockholm pysslar med. Max har stöd från många enskilda politiker, poliser och andra personer för att inte tala om modiga journalister på en liten lokaltidning (Mitt i Söder). Men tystnaden i övrigt? Det skrämmer hur illa människor kan råka ut bara för att man på ett medmänskligt sätt ville medla i en konflikt.

Louise Persson
Den 3 juni 2005
Frihetspropaganda

Telefon
070 – 44 333 99

E-post
piratposten@gmail.com

Blogg
http://sniffaren.blogspot.com

Tilläggsinformation (4a)

Nedanstående text är ett brev till chefen för Söderortspolisens våldsrotel i Sthlm, kommissarie Lone Callias. Jag hade några dagar före jul ringt upp Lone, som är väl insatt i ärendet, angående gemena rykten som florerade i Skarpnäcks stadsdelsnämnd. Lone uppmanade mig under samtalet att göra en polisanmälan mot Birgitta von Nandelstadh (som är mor till skarpskytten). Här följer brevet, något censurerat.

Tilläggsinformation (4b)

Hej Lone!
Tack för din vänlighet under vårt telefonsamtal. Det värmde en frusen själ Jag gjorde en polisanmälan efter vårt samtal. Ärende K323781-05

Det kan vara viktigt att veta att det finns fler som vet hur snacket går i Skarpnäcks stadsdelsnämnd. Min efterträdare som gruppledare för kd i Skarpnäcks stadsdelsnämnd, AA, har i samband med den sista artikeln i Mitt i Söderort (31 maj 2005) berättat att hon hört samma rykte som nu kommit upp till ytan. AA har också berättat att hon blivit ”ifrågasatt” när hon tagit mig i försvar. Ett par veckor efter artikeln besökte de två förra borgarråden Alf och Ewa Samuelsson mitt hem och dagen efter hade jag ett möte med kd:s gruppledare i riksdagen, Stefan Attefall. Samtalen handlade vid båda tillfällena till stor del om mordförsöket.

Ursprunget till ryktesspridningen är naturligtvis Birgitta von Nandelstadh (mp). Att hon kunnat få Maria Hannäs (v) att begå ett så fatalt misstag som att ringa till journalisten NN på tidningen Mitt i Söderort och antyda att jag iscensatt mitt eget mordförsök är för mig helt obegripligt. När det gäller Birgitta von Nandelstadhs samtal med journalisten NN så kan man bara häpna. NN blev både upprörd och skärrad av samtalet där ord som med lite fantasi kunde tolkas som förtäckta hot uttalades. Birgitta anklagade NN för att vara "lögnaktig" och att "alla vet att det du skriver är lögn". Vidare påstod hon att alla vet att ”det var Max som sköt, det vet alla”.

Nåväl: Att Birgitta von Nandelstadh inte vilat på hanen sedan mordförsöket är uppenbart. Därför anmälde jag henne för Grovt Förtal medan anmälan mot Maria Hannäs ”slapp” undan med ett enkelt Förtal. Skälet till skillnaden är först och främst att Birgitta är upphovet till snacket. Jag vill nämligen mena att jag befinner mig i en synnerligen skyddslös situation som konsekvens av mordförsöket.

Jag lever på ”hemlig” ort med skyddad identitet. Jag har således aldrig haft möjlighet att bemöta de rykten som Birgitta von Nandelstadh sprider om mig. Min livssituation och hälsa har helt krackelerat sedan mordförsöket. Jag hade under det första året täta kontinuerliga samtal med Smärtkliniken i Jönköping. Den diagnos som man först jobbade med som utgångspunkt var Stressrelaterad Depression. Denna diagnos blev efter cirka två år konverterats till Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD) där mordförsöket anges som den utlösande faktorn. Därför skall Birgittas förtal anses som grovt.

Efter vårt samtal och sedan jag gjort min anmälan kontaktade jag en annan journalist som också har full insyn i hela den här förfärliga historien och informerad om vad som hänt under morgontimmarna. Denne föreslog mig att kontakta AA för att om möjligt förmå henne att agera, eventuellt som ett vittne som ”också” hört. Jag gjorde så, jag ringde AA och gav henne samma info som journalisten fått.

AA är en människa som jag har stor respekt för. AA är en vänlig människa och en duktig politiker. Egentligen är hon kanske en alltför duktig politiker. Det blev därför aldrig läge under vårt samtal att fråga henne om hon skulle kunna tänka sig att kontakta polisen för att förstärka polisanmälningarna med att ge sin bild. Eftersom AA ändå är en hederlig människa så kanske ett samtal från polisutredaren skulle komma nå fram till ett substantiellt resultat i ”positiv riktning”. Jag har nämligen svårt att tro att AA på en direkt fråga skulle förneka det hon tidigare sagt.

Till sist ett par ord om journalisten NN: Hon blev skärrad av samtalet med Birgitta von Nandelstadh. Jag hoppas därför att det tas hänsyn till detta om förtalsanmälningarna går vidare. Med tanke på allt som föregåtts av ryktesspridningen.

Jag avslutar med några ord jag tidigare skrivit i ett helt annat sammanhang. ”Ett stort tack till tidningen Mitt i Söderort som hade modet att våga skriva om politikern Birgitta von Nandelstadh den 27 maj, den 3 juni och den 10 juni 2002 trots att det fanns en hotbild och stor fara med detta. Det är med stor sorg man nu kan konstatera att tidningen blivit utsatt för ett flertal sabotage som hämnd för artiklarna. Sabotagen har främst riktats mot tidningens bilar där däcken skurits sönder För att tydligt förstärka hotet har en tidning fästs bakom vindrutetorkarna som varning. Mitt i Söderort har naturligtvis polisanmält skadegörelsen.”

Max Hobstig
Den 20 februari 2006
Referensärende: K137327-03

Telefon
070 – 44 333 99

E-post
piratposten@gmail.com

Blogg
http://sniffaren.blogspot.com

Tilläggsinformation (5)

Naturligtvis har jag begått ett kardinalfel

Jag borde aldrig ha gått in i en konflikt, där en politiker var part. Jag borde aldrig ha tagit kontakt med tidningen Mitt i Söderort. Jag borde ha förstått att man inte ger sig på en politiker oavsett om man anser att denne gravt missbrukat det förtroende som medborgarna har rätt att ställa på sina folkvalda.

Jag borde ha förstått att politiker av alla kulörer i nämnden skulle ställa upp bakom sin politikerkollega och skydda henne och vifta bort alla kända bakgrundsfakta till ett mordförsök, som om detta bara vore som flugors surr i deras öron. Tre politiker har helt öppet tagit ställning för sin kollega. Nämligen Maria Hannäs (v) Billy Östh (m) och Monika Lindh (s).

Max Hobstig
Den 6 maj 2006

Telefon
070 – 44 333 99

E-post
piratposten@gmail.com

Blogg
http://sniffaren.blogspot.com